VI. évfolyam Celldömölk 1909 február 28. 9. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölk, ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzügyek.

A falu könyve.

A falu könyve hajdan (és nem is olyan hajdan) a biblia volt. Őszi vásárkor ehhez vevődött a ponyváról vásárolt képes kalendárium. Minkettőt a mestergerendán tartották s öreg téli estéken az áhitat mellett a szellemi igényeket csak a kalendárium szolgáltatta. Az ujabb korszellem bámulatos változást teremtett. Örvendetes és meglepő például a napokban kiadott hivatalos jelentés, hogy a földmivelüsi miniszterium könyvkiadványaiból immár százötvenezer van forgalomban Kulturánknak hatalmas tükre ez a kiadás. Mélységes pillantást enged előttünk az átsiklott utóbbi esztendőkre. Micsoda feltünő változás történt a nép lelkében s hogyan érhette el a földmivelésügyi kormányzat ezt a nagy, örvendetes kultur-sikert?

Érdemes fejtegetni és miuden szálán bontogatni a felvetett kérdést. A nép lelkében megteremtette ezt a változást: a népiskola, az általános iskolakötelezettség. Az iskola rászoktatott a betü szeretetére és az olvasás gyönyörüségére. Nagy, átalakitó hatása volt a sajtónak, mely az olvasás érdekes voltával toborozta a kultura hiveit, a faluk és tanyák világából. S igy a római kormányzati jelszó nálunk immár átalakult. Nem a panem et circenses ma a néptömeg követelése, hanem a panem et lectionem.

Azt még értjük, ha a népiskola a nép gyermekeivel megszeretteti a betüt és hzgy a szellemi szórakozás gyönyörüségét kulturszükséglettté tudja tenni. Megtudjuk érteni, hogy a szépirodalom, a regény, az elbeszélés népszerüvé lett. De mit szóljunk ahhoz, hogy a falusi kisgazda gazdasági szakkönyvet olvas? Ae a kisgazda, akit gazdasági konservativismussal vádolunk, azzal, hogy az apától eltanult gazdasági üzem mellett marad és haladni nem akar.

Ez csak volt! Az a százötvenezer szakkönyv más perspektivát mutat. A minthogy csudálatos változás van ezen a téren. Márc. 15-ig például jobbára befejezik az ország négyezer községében a sorozatos gazdasági előadásokat és ezeknek hallgatósága a tavalyinál, a négyszázezernél is több volt az idén. Négyszázezer ember beül az iskolapadba s ezüstös fejjel nem átalja a maga ismeretköréből a maga foglalkozása világában tanulni.

Az a nagy kulturális tevékenység, melyet Darányi évek óta végeztet, gyümölcsét most termi. Egy nagy átalakulást látunk a falu népe szellemi világá-

Mozog a föld.

Százezer ékes palota-börtön
Nyomia a földnek barna rögét,
Langyeső, napfény, illatok árja
Nem hatja, deriti renyhe ölét.

Szemragyogással nézdelik egymást
S hej, föl az égre zárva az ut!
Vértelen rabnép őrjöng az éjben,
Szive kiaszva, nyelve hazug.

Nyögve sóhajtoz terhe alatta
Kába fiakhoz az anyaföld:
Dúld föl a börtönt, zárd a viharba,
Meddő kövét és zúgva gyülöld!

Hadd ontsa méhem életek árját,
Kéjpalotáknak büszke helyén,
Nyissa virágit harmatos réten
Zöld ligetekkel dús televény.

Enyhe verőfény csókolja orcád,
Járva virányim diszterein
S zenge pacsirta-dalra az elméd
Szép gondolatra ébredezik.

Disztelen élvü, gyönge fiaknak
Harsogó zajban hjába beszél
És dübörögve rázza meg testét,
Szörnyü boszura föld szive kél;

Véres homály a nap szeme fényén,
Hegy koszoruját tüz veti fel,
Dörgve robajjal omlik a kőfal,
Csarnokok fényét por lepi el.

Térde remegve hull a mezőkre
S föl az egekre sirva tekint
Dőre rabnépe dúlt palotáknak
S az anyaföldre könnyeket hint.

GERGYESI FERENC.

Messina.

Ezelőtt három évvel voltam Messinában. Utitársam jó ismerőse több vidéki lapnak is, ámbár csak a negyedik oldalon kéri a köhögő, a rekedtségben szenvedő olvasókat hogy csak azt a pemetefü cukorkát vegyék meg, amire ez a szó van irva: Réthy. Réthy Béla békéscsabai gyógyszerész volt az utitársam, a legjobb és legszellemesebb emberek egyike, akiket az életben megismertem. Egy Lloyd teherhajón indultunk el. A szőke Adrián mentünk és a rozoga, öreg Adrián ültünk. De mindkét Adria jól viselte magát, a tenger is, a hajó is. Az alatt a hat nap alatt amig a kirakodó-berakodó hajó-ut tartott, a tenger oly szép sima volt, mint egy fiatal leánynak márvány-karja. Ezek a teherhajók nem távol a partoktól igyekeznek céljuk felé, igy Barletta, Molfetta, Ritontó, Bari és egyéb, a füszerkereskedők előtt ismeretes datolya és mazsola-szállitó export-helyek ugy tüntek fel egymás után, mint a szinházi hátsó függöny képeivel. Legtöbb ebből a szép képből az azur kék ég, melynek peremén a kis olasz városkák kupolás házai ugy festettek, mintha festő kanyaritotta volna oda őket.

Közel voltunk az otrantói öbölhöz, a mikor a világ legsivárabb tájéka tünt fel

Tibortz Sándor
férfi és női angol és francia szabó
CELLDÖMÖLK, Sági-u. (Takács-ház)

Elvállal mindennemü férfi és női angol és francia szabásu ruhák készitését.

Lovagló és sportöltönyök kitünő szabásban.

Tanulóleányok felvétetnek.

ban. Immár általános tudattá izmósodott az, hogy a régi, apáinktól eltanult mezőgazdálkodással a földnek mai művelője boldogulni nem fog. A nép rájön arrra, hogy nemcsak a jó papnak kell holtig tanulni, hanem a földmivelőnek is. A népiskolák nagy hatásukkal első motorai a népszellem uj felfogásának, de kétségen kivüli, hogy a népiskolák nagy hatását kitünő érzékkel a földmivelésügyi kormányzat szép céljai szolgálatába szegődteti. A sorozatos gazdasági előadások mellett a népkönyvtárak és a miniszteri könyvkiadványok sikeresen szolgálják azt a célt, hogy a falu földmivelő népe a maga szakmájában elméleti és gyakorlati ismeretek szerzésére kedvet kapjon.

És örömünk telik abban, hogy a földmivelésügyi minisztérium szakkiadványai révén Herman Ottó, a legtisztább magyar stilus nagynevü képviselője, Dóry Lajos és még számosan a tudományos világ nagynevü képviselői közül, szólnak a magyar néphez. Van a miniszteri kiadványok között egy, a Molnár István gyakorlati szőlőművelésre vonatkozó utmutatása, melyről megjelenésekor a képviselőházban hangzott föl elismerő szó, s melynek jelességeit a magyar nép fölismerte, mert már a harmadik kiadásban forog közkézen.

A földmivelésügyi miniszternek könyvkiadványai miatt sohasem jutott eszébe a könyvkiadóknak keseregni. A könyvkiadók ugyanis a francia példaszóval azt tartják, hogy evés közben jön meg az étvágy s minthogy a földmivelésügyi miniszterium szakkiadványai impulzust adtak több kiadó cégnek a gazdasági irodalom gyarapitására, mert évek során éppen a földmivelésügyi miniszterium akciója szerzett piacot. Pedig a könyv termelésben is a piacszerzés, az olvasóközönség megteremtése a legnehezebb. A könyvkiadók bizonnyal hálásan ismerik ezt el: ámde mily hálát érez a kultura minden igaz barátja, hogy a gazdasági nevelés politikai célként kitüzve, ily szép sikerrel törekszik egyik győzelmi állomására.

Ez a győzelmi állomás pedig maga az, hogy másfélszázezer gazdasági szakmunka van a nép kezében és szolgálja a gazdasági szakismeretek terjesztését.

Nyilt levél.

(E rovatban közöltekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A »Kemenesvidék« cimü lap 8. számában »Panama a celldömölki téglagyárnál« c. cikkre vonatkozólag mi alulirottak, Celldömölk nagyközség elöljárósága kötelességünknek tartjuk az abban foglaltakra, a közönség megnyugtatására a következő kijelentést tenni. Mindenekelőtt kijelentjük azt, hogy a téglás semmiféle kimutatást az elöljáróséghoz nem adott be, mert erre ő hivatva nincs. Az elöljáróság a városgazda által vezetett könyvből szerkeszti meg évente a tégla-forgalmi kimutatást s ezt a f. évben is teljesitette. A forgalmi kimutatás aláirása előtt a községbiró a rovancsolást elrendeli s rendelte azt most is, mint minden évben tette, szakavatott közeg által. Ez alkalommal találtatott a tégla-többlet, igy tehát Pálovics József elismerést érdemel, nem pedig ama kif. jezést: renyhe. Ha nem rovancsoltatott volna, akkor lehetne őt vádolni, a jelen esetben csak éberségéért lehet részére köszönetet szavazni.

A cikkiró ur a téglagyári kezelést bizonyára nem ismeri. Mert ha ismerné, a közönség félrevezetésére a cikket nem irta volna meg.

Legyen meggyőződve a cikkiró ur, hogy az éberség, pontosság Pálovics biróban megvan, ki különben is egy nagyközséget 30 százalék pótadó mellet a jelen modern igényeknek megfelelően vezetni képes.

Celldömölk, 1909. febr. 27.

Tisztelettel.

A z e l ö l j á r ó s á g :

Nagy Gyula	**Varga Antal**
Baksai István	**Landler Samu**
Lóránt Gyula	**Simon Sándor**
jegyző	h. biró.

HIREK.

Eljegyzés. Neuhauser Erzsike kisasszonyt, Neuhauser Imre helybeli adótárnok szeretetreméltó kedves leányát ma jegyzi el Molnár Géza pápai katasztéri mérnök. Elsők kivánunk lenni azok között, kik bizonyára mindvégig boldog frigyhez őszinte jókivánataikat juttatjuk kifejezésre.

A sorozás elhalasztása. Felsőbb rendelet folytán a sorozás március hó 8-ig elhalasztatott. Az állitásnak községenként mikénti sorrendje az érdekeltekkel közöltetni fog. Az elhalasztás abban találja magyarázatát, hogy az idei ujoncjavaslattal a törvényhozó fórumok még nem végeztek teljesea, illetve nem emelkedett még törvényerőre.

előttünk: Calábria. Néhány hónap előtt itt volt a rémesen pusztitó földrengés, mely áthato fájdalomkitöréseivel betöltötte egész Európát. Részvéttel tekintettünk a sötétfekete sziklatömegre s legalább a partokról az volt az impressziónk, hogy itt aligha veszett el emberi élet. Hogy is élhetne meg? Csak Szendrőtől délre, az Aldunán, a szerb földön láttam életemben ekkora sivárságot. A vegetációnak sehol semmi nyoma, talán a partokon tul más világ van, mert itt a partokon emberi élet alig képzelhető.

A jónt tengernek neki vágva, — a tá- vol szemléletébe merülő barátom és én valami rendkivüliről megkapatva kiáltottunk fel.

— Micsoda rendkivüli, hogy lehet az?

— Ugy ül, mint trónusán a király.

— Ez csak az Aetna lehet — mondta barátom.

— De hisz az lehetetlen, a messinai szorosea még csak 24 óra mulva jutunk. Ám semmi kétség: az Aetna volt ez a robosztus hegyóriás, 3600 méter magas ormával felnyulva azokba a régiókba, ahol már még az örökzöld hazájában is csak hó van. S fenséges magasságában egykedvüen pipázott az öreg. Alatta felhők kovályogtak, de az óriást ez nem zavarta. Egy fölötte álló felhődarabnak küldözgette füstjét, mely aztán elveszett a felhő-foszlányokban. És olvastuk a modern hangulatnak rontópáljában, a Bedekkerben, hogy a tisztelt öregnek kegyetlen tréfái vannak. Hatszáz évvel ezelőtt 400 falut és várost döntött romba, mikor szemünk előtt Herkulanum és Pompéi kétszázszoros nagyitásában. Ily hangulatok között értünk a messinai szorosba. Ekkor a két földnyelven, a csizmasarkon már feltünt Reggió, a kedves scilla a tengerészek ismert réme mellett Messina. Valami sötét köd ereszkedett le. Olyan volt, mint egy özvegyi fátyol. Ez a rut feketeség körülölelte Messina városát s alig láttunk belőle valamit, hiszen ugy is egy földnyelv takarja el a kiváncsi idegen előtt. Egymásra néztünk.

— Mire gondolsz? — szóltam barátomhoz.

— Arra, hogy valjon ez a fönséges öreg — az Aetnára mutatott, — nem söpri-e majd el sokad magával még ami életünkben ezt a két várost.

Megdöbbentem. Csodálatos: egyet gondoltunk. Ez a fekete köd, mely lassan szétterjengett az egész öbölben, valjon nem-e a facies hippokratika? A halál jele. Nem tudtam akkor ennek a gondolatnak szomoru hangulatából kizökkenni. Pedig az öreg Adria már füttyentett és Délolaszország jellegzetes hangos zsivaja előre tört a kikötőből. A földrengés nemcsak 150000 embert tett hajléktalanná, hanem az olasz nagy kikötők számát is apasztotta eggyel. Sohase felejtem az ezer fogatok szárait, a málhahordók sürü- és piszkos tömegét, a parton ögyelgő fényes reverendákba (a fényesség az öregség és huzamosb használat következménye volt a reverendákon) kiöltözött piros, rózsaszin, fehér harisnyákban levő papok nagy csapatait.

Ami hajónk deszkát és épületfát rakott ki, amely valahol a csiki havasokban termeltetett, — volt néhány óránk s elhatároztuk, hogy megnézzük a várost, mely nemcsak

Berencsér András † Keresztény türelemmel és megadással viselt hosszu kinos betegseg után koltozött el közülünk egy nem is éppen öreg polgártársunk, követvé néhány év előtt elhunyt életepárját egy boldogabb életbe. Sokáig és ravaszul kerülgette őt a halál, maga elé küldve hosszu sorvadás betegségét, igérve javulást, mától holnapig, egy-két hétre, küldve vigasztaló jó embereket: »Majd jobban lesz a jobb idővel, nincs már messze!« De közben maga is, a halál, megjelent az ablak alatt. Több mint egy év óta csodálkozva látták a meglehetősen gömbölyü törzsnek fogyzsát az ismerősök, mig meg nem tudták, hogy a konyhában, mely e gömbölyüséget szolgáltatta, egy veszedelmes rabló rejtőzik — a rák. Végre az elfogyott testtel a lélek is elköltözött, febr. 22-én, 69 éves korában. A celldömölki iparos polgárság egy erdemes képviselője hunyt el benne, vallásos, buzfiú, törekvő, szakjában értelmes ember, aki a közéletben is kivette részét és mindenkép rászolgált arra, hogy áldással emlitsük nevét és a Mindenhatótól örök nyugodalmat kérjünk halhatatlan lelkének. Nyugodjék békében!

Villanyvilágitás a pályaudvaron. Mint értesülünk, a m. kir. államvasutak igazgatósága legközelebb pályázatot hirdet állomásunknak s az egész pályaudvarnak villannyal leendő világitására szolgáló berendezési munkálatok elkészitésére, illetve felszerelésére. Remélhető, hogy a munkálatok a nyár folyamán elkeszülnek.

Halálozas. Finta János csöngei földbirtokos f. hó 26-án 76 éves korában, vegelgyöngülesben elhunyt. A megboldogultat neje, testvére és nagyszámu rokonsága gyászolja Temetése ma délután 2 órakor lesz.

Aki a lovára büszke. Az a körülmény, hogy az eset hushagyókedden történt, könnyen elhihetővé teszi az alábbiakat. Kiss Imre nagysitkei jómódu birtokos gazda nem azok közé tartozik, akik gazdagságukkal, pénzükkel dicsekednek, hanem azon kevesek közé, akik minden földi javak dacára, örömüket, büszkeségüket egypár tüzesvérü paripában lelik. Hogy hát elülről kezdjük, Kiss Imre urám ősi magyar szokáshoz hiven, vidéki vendéget látott magánál, aki a fenti napon épen elkeletkezőben volt tőle. A vendéget a simonyi állomásra az a két paripa volt elszállitandó, mely prüszkül, tombol, nyerit, ha utra készül. Csakhogy későn indultak el Sitkéről s igy nem a nemes telivérek hibájaul kell felróni, hogy a vendég lekésett a vonatról, mely éppen orruk előtt haladt ki az állomasból Cell felé,—hanem a gazdájára, mivelhogy a jóféle sitkei borral megrakott asztaltól nehezen bucsuzott el vendégével együtt. De a jó ló pótolja gazdája mulasztását is, gondolta Kiss uram. Visszafordultak hát, de nem Sitkének, hanem Cell irányába. A gyeplőt a lovak közé eresztve, ezek megértették gazdájuk kivánságát s neki vetették magukat az országutnak s tüzet szórva vágtattak állomásunk elé. Itt azonban az a csoda történt, hogy félliternyi ságit még leönthettek a »restó«-ban, mig az őket Simonyiban lefőző vonat berobogott. A helyi viszonyokat nem ismerők kedvéért még megjegyezzük, hogy Simonyi és Celldömölk nem a vicinális, hanem a bpest—gráci vonal mentén fekszik. A fentiek megtörténtét Kiss Imre uram személyesen tanusitja.

Vasutasok teaestelye. A vasutasok hushagyó-kedden a Griff-szálló termeiben teaestélyt rendeztek, melynek sikere várakozáson felüli volt. A közönség tömege annyira ellepte a Griffet, hogy Mészáros szállótulajdonos utoljára már saját lakószobáit is kénytelen volt a vendégek rendelkezésére bocsátani. Az estély kedélyes voltát misem jellemzi jobban, mint az a körülmény, hogy a résztvevők nagy része családjával együtt reggeli 7 órakor távozott. A kezdeményezés és támogatásért Kelemen Tivadar állomásfőnököt, az erkölcsi sikerért pedig Szagmeister János forgalmi hivatalnokot illeti az érdem, aki egyszersmind fáradtságot nem ismerő tevékenységgel végezte rendezői tisztét s mintegy gazda-szerepkört betöltve, állta meg helyét ugy a mulató közönség, mint a táncoló ifjuság között a késő reggeli időpontig.

Köszönetnyilvánitás. Kedves kötelességet teljesit a celldömölki evang nőegylet, valamint a férfidalkör, amikor ezuttal c. b. lapokban nyilvánosan is kifejezi őszinte, hálás köszönetét, azon igen tisztelt urhölgyek és urak iránt, akik a f. hó 20-án megtartott, táncmulatsággal egybekötött zeneestélyüknek sikerét szives közreműködésük által oly készséges odaadással előmozditották. Hálás köszönetét nyilvánitja különösen Gömbös Idus, Loránth Katinka és Irmus, továbbá Nagy Erzsike és Nagy Sárika, mégis Reindl Irén, Rosenberger Margit és Záborszky Jolán urhölgyek, valamint Ludván Sándor ur iránt, mint akik az estélyen előadásaikban lelküknek annyi szép tudását és szivüknek annyi names érzését juttatták kifejezésre, ami által az egybegyülteknek annyi nemes élvezetet szereztek, hogy reájuk nézve amaz estélynek órái igazán sokáig feledhetetlenekké tették. — Hálás köszönet illeti a rendező-bizottságot, névszerint annak elnökét: Dr. Szabó Imre urat, valamint annak tagjait: Ágárdy Lajos, Bardossy Zoltán, Bisícky András, Hauler János, dr. Imre Ferenc, Keresztély János, Kuslits Ferenc, Ludván Sándor, Makrancy József, dr. Polizer D., Szagmeister János, dr. Szekeres Pál, dr. Tompa Sándor, Tóth Lajos és Weghoffer Gyula urakat, különösen pedig Németh Ferenc és Somogyi Aladár urakat, akik az estély rendezése körül sokféle szorgos gondoskodásuk és fáradalmaik közepette nagy készséget és előzékenységet tanusitottak arra nézve, hogy az estélyen mindenki lehetőleg jól érezze magát és annak óráira kedvesen emlékezzék vissza. Végezetre pedig teljes tisztelet és elismerés a nagyérdemü közönségnek, hogy az estély iránt már előzetesen oly szives érdeklődést tanusitott, majd hogy az estélyen szokatlan nagy számban megjelenvén, oly nagy jóakarattal karolta fel az ügyet és mozditotta elő annak ugy erkölcsi, mint anyagi sikerét. Fogadják mindnyájan mégegyszer igaz elismerésünknek és köszönetünknek nyilvánitását azon nagylelkü és áldozatkész adakozókkal együtt, akik az estély anyagi sikerét külön, meg felülfizetéseikkel is szivesek voltak gyarapitani.

Felülfizettek:

Özv. Zathurecky Gézáné 25 K; Berzsenyi Dezső és neje 50 K; Dr. Berzsenyi Jenő (Kemenessömjén) 14 K; Dr. Király János, Bárdossy Imréné, özv. Deim Sándorné, Akucs János (Sz.-Fehérvár), Wallner Sándor 10—10 K; Dr. Maróthy László (Káld), Takách Márton, Dr. Wagner Lőrinc, ifj. Hubert Samu 7—7 K; Lengyel Mór, Frisch Gusztáv, Szabó Károly, Radó Dénes (Ksömjén) 6—6 K; Rosenberger Miksáné, Kondor József, Dr. Hetthéssy Elek; Remete Dénes (Alsóság), Weisz Kálmán, Klein Vilmos, Horváth József, özv. Gayer Gyuláné, Róh Pál, Záborszky Sándorné, Mód Aladár (Galsa), Dr. Móric Dénes, Kolossa Ferenc (Mgencs), Kovács József 5—5 K; Dr. Géfin Lajos, Cr. Balassa Jenő, Dr. Pletnits Ferenc, Göttmann Bódog, László Ferenc, Mészáros János, Nagy András, Szilas György, Kálmán Mór (Merse), Éder János 4—4 K; özv. Gombás Sándorne, Heimler Károly, Pálovits József, Deutsch Mór (Ksömién), Hónig Sámuel, Deutsch Gyula, Heimler Kálmán, Wittmann Andor, Bárdossy Sándor, Dr. Deutsch Samu, Sóvárý Sándor, Tihanyi Béla, Szabó József, Sokoray Elek, Hajas Janosné, Sarudy Gyula (Sajógömör), Sebestyén Izidor (Pápoc), Hannig Istvánné, Tóth Gabor (Inta), Bartha Elemérné, Záborszky Sándor, Szabó Péter, Nagy Sándor, Sallér Lajos, Szalay József 3—3 K; ifj. Tory György, Ihász Antalné, Pőce Dávidné, Szabó Imréné, Kis János (Veszprém), Kovács Péterné, Darabos Józsefné, Kis Pálné, Singer Ignác, Tóth Antal, Kocor

---

azért érdekes, mint általában minden szicilliai város: nyüzsgő eredeti lármás rendkivül izgatott meglehetős piszkos lakosai után; hanem érdekes a XVI. századból való Angelo Montorsoli által készitett közkutjáról, mely szobrokkal és reliefekkel ékes. Igen szép látnivalónak igérkezett a 900 esztendős Annunziatodoi Catalani normann templom, a máltai lovagrend háza, mely ma prefektorául szolgál és melyről a lapokban olvassuk, hogy elég épen maradt. Hanem a többiek? Romhalmaz szemét-teleppé vált. A hajóból kilépve, megindultunk a városba. Néhány piszkos pajtaszerü pincegő volt mindössze a parton s az egyikből két gyanus sziciliai betörő férkőzött hozzánk, sugdosva jelentősen pislogva össze, — semmiesetre se volt biztató ránk, a két vad idegenre ez a diszes társaság.

Visszamentünk a hajóra s megkérdeztük az öreg kapitányt, hogy mit gondolt a két gyanus alak mit akar velünk? Az öreg a következőket felelte:

— Ha jót akarnak, maradjanak vesztég. Az egész városon nincs mit látni. Csináljunk egy preferánszot.

Igy maradt el Messina megtekintése s igy nem fogjuk mi látni többé ebben az életben Angelo miniszternek gyönyörü kutját, ha csak az a csodálatos erő, mely az olaszokban régi történelmi hagyományaik iránt van, nem képesiti őket az egész világ felbuzdult áldozatkészségével mindent ugy nem restaurálni, mint a rettenetes katasztrófa előtt Messina állott. Mert századok patináját visszaadni ujonnan készült alkotásoknak, — mesésen tudják az olaszok.

Egy kétségtelenül meghaladott kérdés. Az nevezetesen, hogy Messinában hiába háborog még máig is a föld, és hiába ijesztgeti őket, — mégis ott fog felépülni, ahol ezelőtt állott. És ezt igy motiválják! Minden háromszáz esztendőben megbolondul méhében az öreg föld. Nem lehetünk oly érzékenyek, hogy öt generáció kereskedelmi boldogulásáért fel ne áldozzuk a hatodikat. Biz ez cinikus dolog, de a nemzetgazdaság eféle elvekkel dolgozik.

Verner László.

Marton (Alsósag), Zsiray József, Molnár Lajos, Szigethy Sándor, Takács György, Németh László, Szakacs József, Benkő Pálne, Mittl Sándor, Jugovics Imre, Katona Fülöp, Sághy Dezső (Ság), Loranth Gyula, Schwarz Samu, Veghoffer Gyula, Michl Vilmos ifj. Erős Sándorne, Schütz Gyula, Horler János, Kovacs Vilmos, Jurai (Sopron), Zsigmond Pál (Beled), Szorady Denes, Dezső Gusztávné (Tornalja), Hertelendy Gyula (Mgencs), Varallay Pál, Baross Imre, Stern József, Nagy Pál, Károlyi István, Blettler Pál, Miklos Lajos, Szentimrei Marton, Pető Ferenc 2—2 K; Szalai János 1·40 K; Kis Sándor, Macsotai István, Hideg István (Zsedeny), Gerse János, Ruzsa Ferenc, Mód Lenard (Simonyi), Altstädterné, Steiner Rudolf, Bokor Károly, Balog Mihály, Gömbös Kálmán, Neuhauser Imre, Herzfeld Mór, Németh Sándor, Németh Markus, Berec Lajos, Csempesz László, Móric József, Móricz Géza, Reich Imre ifj., Kratochwill Károly, Tóth Sándor (Kimhalyfa), Lichtsein Gusztáv, Nagy, Janosne 1—1 koronát, Zongor J. (Simonyi) Szabó István 50—50 filler, Németh Samuelne, László József 40—40 filler. Összesen 461 K 20 fill.

Berzsenyi Dezsőné — *Takáts Márton*
a nőegylet elnöke. a férfi-dalkór elnöke.

— **Az alsósagi r. k. ifjusagi egyesület** f. ho 20-an megtartott jótékonycélu táncmulatsága a várakozáson felül sikerült. A szépen lefolyt mulatsag a könyvtar javára 80 korona tiszta jövedelmet eredményezett, ami oly csekely belépo díj mellett az erdeklődesről tanuskodik. Felülfizettek: Pálinkás Géza 4.20 K; Wágner Lőrinc (Celldömölk) 4 K; Sebestyen János (koresm.) 2 K; Maar Elek (ucsin) 2 K; Szigety György 2 K; Kabina Kálmánné 2 K; Vadászy Pál (Izsakfa) 2 K; Günsberger Mihály, Kovacs Sandor jegyző, Dobai Peter, Nagy Kalman 1·20—1·20 K; Kováts Sándor tanito, Marton Gusztáv, Kecor Marton, Neki Böske, Király Kálmán, Datan Mihály 1—1 K; Torma Kálman, Sebestyen Imre, Nagy Elek, Teket József, Szentgyörgyi István, Vőlcsei István, Maar Elek, Kiss Benő, Nyulász János Öri Pál 80—80 f; Bende Károly, Varga Sándor, Teket János 40—40 f, Kovács Dénes, 20 fillér.

Járvány. E rovatunkat e-uttal Izsákfa tolti be, ahol a gyermekek között a vörheny lepett fel jarványszerüleg.

Tenyészbika vásár. A vasmegyei gazdasági egyesület aprilis hó 1-en, Szombathelyen nagyszabasu tenyészbikavasárt rendez, melylyel alkalmat nyujt a küzségeknek bikaszükségletüket kedvező ár es fizetesi feltetelek mellett való beszerzésere. A venni szándekozó községek figyelmét felhivjuk e vasarra.

KÖSZÖNETNYILVÁNITÁS.

Mindazon jóbarátok es ismerősök, kik örökre felejthetelen rokonunk:

Gerencsér András

temetesén resztvettek, vagy reszvétünknek bármi módon kifejezést adni szivesek voltak és ezzel fájdalmunkat enyhiteni iparkodtak, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Celldömölk, 1909. febr. hó.

A gyászolo rokonság.

Szerkesztői üzenetek.

Egy szereplőnek. A nőegyleti táncmulatság sikeréről lapunkban nem hozhatunk semmit, mert a rendezőség szerkesztőségünk részere nem küldött tiszteletjegyet, mialtal a felülfizetesek összege néhány koronaval kisebb numerust mutat. Mindazonáltal különös kérelemre és szivességből leközöljük a felülfizetők nevsorát, de ha nagysád a kritikat kivánja olvasni, tessék egy gyomai lapot rendelni magának.

Meghivás.

A Vönöck községi hitelszövetkezet 1909. evi marcius ho 13-an délután 2 órakor, saját pénztari helyiségében

rendes közgyülést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 35. §-a értelmében meghivatnak.

Napirend:

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárszámadások megvizsgálása és a felmentvény megadása.
3. Mérleg megállapitása.
4. Tiszta jövedelemről való rendelkezés.
5. A lemondott igazgatósági tagok és igazgató választása.
6. Felügyelőbizottsági tagok választása.
7. Netaláni inditványok.

1908. évi december hó 31-én a tagok szama 336, üzletrészeinek száma pedig 1437 volt; az év folyamán belépett 4 tag 4 üzletresszel, kilépett 4 tag 33 üzletresszel.

A felügyelőbizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztetett és mindenki által megtekinthető.

Vönöck, 1909 febr. 24.

Az igazgatóság.

Két szekér jóminőségü

széna

ELADO.

Bővebbet a kiadóhivatal.

Mi-i-t? „— „Papa megengedte! Hisz' valodi Jakobi-féle Antinicotin cigarettahüvelyek indobozban

Figyelem Csakis „JACOBI"-jelzéssel valodi Minden indobox egy érdekes hüvészkártyát tartalmaz

STECKENPFERD-

Liliomtej-szappan.

Legenyhébb szappan borápolásra és pattanasok ellen.

MINDENÜTT KAPHATÓ

SZÜCS SANDOR FIA

bihardiószegi szőlőolvány :: farmelo-czeg fiektelepe ::

CZELLDOMOLK, (Vasmegye).

Vezeti **Mór Gyula** **műkertész.**

Bárkinek ingyen és bérmentve küldi

szőlőolvány- és vessző árjegyzékül,

mely minden szőlőbirtokosra nézve sok hasznos tudnivalót tartalmaz. Az oltványok Czelldömölkön személyesen is megtekinthetők. Áraim olcsók és anyagom kifogástalan.

Megkeresések a fiektelep vezetőjéhez intézendők

Nyomatott Dankgrove Nándor könyvnyomdájában Celldömölkön.